

§ 10. 1. Roczna premia finansowa może być przyznawana w granicach od 25% do 150% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego dla poszczególnego pracownika, pod warunkiem że brał on udział w pracach przy sporządzaniu rocznego sprawozdania finansowego (bilansu) i pracował w danym zakładzie pracy co najmniej przez trzy miesiące bezpośrednio przed datą złożenia rocznego sprawozdania finansowego.

2. Dyrektor jednostki nadrzędnej może zezwolić na wypłatę premii głównemu księgowemu mimo nieprzepracowania w danym zakładzie pracy okresu 3 miesięcy.

§ 11. 1. Roczna premię finansową przyznaje dyrektor zakładu pracy w ramach zatwierdzonego funduszu płac na wniosek głównego księgowego.

2. Fundusz na roczną premię finansową, obliczony zgodnie z zasadami określonymi w § 10, podlega zatwierdzeniu przez właściwą jednostkę nadrzędną.

3. Wypłata rocznej premii finansowej przed zatwierdzeniem

rocznego sprawozdania finansowego w przepisanej trybie jest niedopuszczalna.

§ 12. 1. Zasady wypłacania rocznej premii finansowej określone w §§ 9 — 11 stosuje się odpowiednio w razie likwidacji zakładu pracy — za terminowe złożenie prawidłowo sporządzonego sprawozdania likwidacyjnego (bilansu likwidacyjnego).

2. Premia nie przysługuje, jeśli finansowe sprawozdanie likwidacyjne zostało dokonane w ramach umowy o dzieło.

3. Fundusz na premię za sporządzenie sprawozdania likwidacyjnego zatwierdza jednostka nadrzędna w zależności od czasu, jaki upłynął między ostatnim rocznym sprawozdaniem finansowym a datą rozpoczęcia likwidacji przedsiębiorstwa. Jeżeli okres ten nie przekracza 6 miesięcy, fundusz premii nie powinien przekroczyć 50%, a jeśli okres ten wynosi ponad 6 miesięcy — 100% jednomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego pracowników finansowo-księgowych, zatrudnionych przy likwidacji przedsiębiorstwa.

1072

UCHWAŁA Nr 782 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 1 października 1955 r.

w sprawie zatrudnienia oficerów zawodowych zwolnionych ze służby wojskowej i ich materialnego zaopatrzenia.

W związku ze zmniejszeniem liczebności Sił Zbrojnych P.R.L. i zwalnianiem oficerów zawodowych z szeregów Wojska Polskiego, w celu zapewnienia zwalnianym ze służby oficerom uzyskania odpowiedniej pracy i włączenia ich do realizacji zadań gospodarczych Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) oraz prezydium powiatowych rad narodowych i miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty do zapewnienia zwolnionym ze służby wojskowej oficerom zawodowym pracy odpowiadającej kwalifikacjom, wykształceniu i stanowi zdrowia oficera w przedsiębiorstwach państwowych, zakładach przemysłowych lub w rolnictwie albo w instytucjach państwowych i w innych uspołecznionych zakładach pracy, zwanych w dalszych przepisach „zakładami pracy”, położonych na ich terenie.

§ 2. 1. Tworzy się przy prezdyjach powiatowych rad narodowych i miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) komisje dla zatrudnienia zwalnianych z wojska oficerów w składzie:

- przewodniczący prezydium rady narodowej lub jego zastępca,
- przedstawiciel komitetu powiatowego (miejskiego) PZPR,
- wojskowy komendant rejonowy lub jego przedstawiciel.

2. Zadaniem komisji wymienionych w ust. 1 jest zbadanie kwalifikacji oficera oraz ustalenie możliwości jego zatrudnienia na odpowiednim stanowisku w jednym z zakładów pracy położonych na terenie powiatu lub miasta i spowodowanie przyjęcia go do pracy przez dany zakład pracy.

3. Komisję wymienioną w ust. 1 powołuje w miarę potrzeby przewodniczący prezydium rady narodowej.

§ 3. W celu uzyskania pracy oficer zwolniony z wojskowej służby zawodowej powinien zgłosić się do prezydium rady narodowej wymienionej w § 2 ust. 1 i właściwej ze względu na miejsce zamieszkania oficera w ciągu miesiąca od zwolnienia ze służby.

§ 4. 1. Wojskowy komendant rejonowy powinien przedstawić komisji wymienionej w § 2 wszelkie dane umożliwiające zatrudnienie oficera na odpowiednim stanowisku, a w szczególności podać jego kwalifikacje zawodowe, wykształcenie i inne umiejętności umożliwiające zatrudnienie oficera, rodzaj pracy, jaka mu odpowiada i jaką ze względu na stan zdrowia może wykonywać, oraz wysokość ostatnio pobieranego przez oficera w wojsku uposażenia pieniężnego.

2. Komisja może wezwać oficera do zgłoszenia się do komisji w celu uzyskania bliższych wyjaśnień lub dokumentów dotyczących kwalifikacji i wykształcenia oficera, niezbędnych do zatrudnienia go na odpowiednim stanowisku.

§ 5. Komisja wymieniona w § 2 powinna dołożyć starań, aby w miarę możliwości zaofiarowana oficerom praca zapewniała im wynagrodzenie w wysokości zbliżonej do uposażenia pobieranego w wojsku. Przepis ten nie ma zastosowania do oficerów, którzy otrzymują rentę emerytalną lub inwalidzką, jak również do tych, którzy zostali zwolnieni ze służby wojskowej w trybie karnym lub dyscyplinarnym.

§ 6. 1. Po ustaleniu przez komisję wymienioną w § 2 zakładu pracy i stanowiska, na którym oficer zostanie zatrudniony, prezydium rady narodowej wydaje oficerowi skierowanie do pracy do danego zakładu pracy.

2. Zakład pracy obowiązany jest przyjąć oficera do pracy zgodnie ze skierowaniem wydanym przez prezydium rady narodowej.

3. Wszelkie czynności zmierzające do przydzielenia oficerowi odpowiedniej pracy powinny być dokonywane niezwłocznie, tak aby podjęcie pracy przez oficera zgodnie ze skierowaniem nastąpiło nie później niż w ciągu jednego miesiąca od dnia zgłoszenia się oficera do prezydium rady narodowej.

§ 7. 1. Jeżeli komisja wymieniona w § 2 nie ma możliwości przydzielenia oficerowi odpowiedniej pracy w zakładach pracy położonych na terenie powiatu lub miasta, prezydium rady narodowej kieruje oficera do prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej i przesyła temu prezydium wszel-

kie dokumenty wraz ze sprawozdaniem komisji z dokonanych czynności w tej sprawie.

2. W celu przydzielenia oficerowi odpowiedniej pracy w zakładach pracy położonych na terenie województwa przewodniczący wojewódzkiej rady narodowej powołuje komisję w składzie:

- przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub jego zastępca,
- przedstawiciel komitetu wojewódzkiego PZPR,
- wojskowy komendant wojewódzki lub jego przedstawiciel,
- przedstawiciel wojewódzkiej rady związków zawodowych.

3. Przepisy §§ 4 — 6 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Przydzielenie oficerowi pracy w zakładzie pracy położonym poza miejscem jego zamieszkania lub nie w bezpośredniej jego bliskości, tak by dojazd do pracy nie przedstawiał dla oficera większych trudności, może mieć miejsce pod warunkiem dostarczenia w innej miejscowości przez zakład pracy lub prezydium rady narodowej dla oficera i jego rodziny mieszkania odpowiadającego obowiązującym w tej miejscowości normom zaludnienia i nadającego się pod względem technicznym do zamieszkania.

§ 9. Jeżeli oficer skierowany przez prezydium rady narodowej do pracy na określonym stanowisku w zakładzie pracy wymaga przeszkolenia zawodowego, powinien on być skierowany przez zakład pracy na odpowiednie kursy zawodowe w celu przeszkolenia w trybie i na zasadach przewidzianych w przepisach w sprawie zasad organizowania, prowadzenia i finansowania kursowego doszkalania zawodowego.

§ 10. 1. Oficerom zwolnionym z wojskowej służby zawodowej, którzy w terminie dwóch miesięcy od zwolnienia ze służby podejmą pracę, zalicza się okres odbytej przez nich czynnej służby wojskowej do okresu pracy w zakładzie pracy, w którym podjęli pracę, w zakresie wszelkich uprawnień uzależnionych od ciągłości pracy.

2. Oficerom wymienionym w ust. 1, delegowanym na kursy zawodowe, okres przeszkolenia zalicza się również do ciągłości pracy w danym zakładzie pracy.

3. Jeżeli oficer nie mógł z powodu czasowej niezdolności do pracy, stwierdzonej świadectwem lekarza społecznej służby zdrowia, albo z innych ważnych przyczyn, stwierdzonych zaświadczaniem prezydium rady narodowej wydanym na podstawie ustaleń komisji wymienionych w §§ 2 i 7, podjąć pracy w zakładzie pracy w terminie określonym w ust. 1, termin ten liczy się od odzyskania zdolności do pracy lub ustania przeszkody do jej podjęcia.

§ 11. 1. Oficerom, którzy przed zwolnieniem ze służby wojskowej nie wykorzystali należnego im urlopu wypoczynkowego w roku kalendarzowym, w którym następuje zwolnienie ze służby, organy wojskowe obowiązane są wypłacić wynagrodzenie za nie wykorzystany urlop.

2. Wynagrodzenie określone w ust. 1 nie przysługuje, jeżeli zwolnienie oficera ze służby wojskowej nastąpiło w trybie karnym lub dyscyplinarnym.

§ 12. 1. Oficerom zwolnionym z wojskowej służby zawodowej ze względów organizacyjnych albo ze względu na wiek lub stan zdrowia, niezależnie od przysługującej im od-

prawy i ewentualnie pobieranego wynagrodzenia za pracę, wypłaca się co miesiąc przez okres jednego roku po zwolnieniu ze służby uposażenie w wysokości uposażenia według posiadanej stopnia wojskowego przewidzianego w przepisach o uposażeniu żołnierzy.

2. Uposażenie określone w ust. 1 wypłaca oficerom wojskowy komendant rejonowy, właściwy według miejsca zamieszkania oficera, miesięcznie z góry, począwszy od pierwszego dnia najbliższego miesiąca kalendarzowego po zwolnieniu ze służby. Uposażenie to wolne jest od podatku.

3. Uposażenia określonego w ust. 1 nie wypłaca się oficerom w okresie, w którym otrzymują oni rentę emerytalną lub inwalidzką.

4. Uposażenia określonego w ust. 1 nie wypłaca się oficerom zwolnionym z wojskowej służby zawodowej z innych powodów niż wymienione w tym ustępie, a w szczególności oficerom zwolnionym ze służby w trybie karnym lub dyscyplinarnym.

§ 13. 1. Wydatki na odprawy, równoważniki pieniężne w zamian za umundurowanie oraz na wynagrodzenia i uposażenia wymienione w §§ 11 i 12 dla zwalnianych z wojska oficerów zawodowych należy pokrywać z kredytów bieżących Ministerstwa Obrony Narodowej.

2. Jeżeli w związku ze zwolnieniem z wojska w 1955 r. oficerów zawodowych kredyty Ministerstwa Obrony Narodowej nie wystarczą na pokrycie wydatków wymienionych w ust. 1, zobowiązuje się Ministra Finansów do uruchomienia w 1955 r. dodatkowych na ten cel kredytów.

§ 14. 1. Do czasu przydzielenia oficerowi przez zakład pracy lub prezydium rady narodowej odpowiedniego mieszkania oficer zachowuje dotychczas zajmowaną przez siebie kwaterę wojskową. Może on być przekwaterowany do innej kwatery wojskowej tylko w przypadku, gdy zajmowana kwatera mieści się w obrębie koszar lub w innych zamkniętych obiektach wojskowych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do oficerów zwolnionych ze służby w trybie karnym lub dyscyplinarnym.

§ 15. Jeżeli oficer zwolniony ze służby w związku z objęciem zatrudnienia zmienił miejsce zamieszkania, dzieci tego oficera powinny być przyjęte do szkoły w nowej miejscowości również w ciągu roku szkolnego.

§ 16. Przepisy § 10 stosuje się również do tych oficerów zawodowych zwolnionych ze służby przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, którzy podjęli pracę w uspołecznionym zakładzie pracy w ciągu dwóch miesięcy od zwolnienia ze służby lub od odzyskania zdolności do pracy.

§ 17. Uchwała niniejsza z wyjątkiem przepisu § 12 stosuje się odpowiednio do zwolnionych ze służby wojskowej podoficerów nadterminowych.

§ 18. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Obrony Narodowej, a w stosunku do oficerów i podoficerów wojsk wewnętrznych — Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz innym ministrom.

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 3 września 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz